

Dragin varð keyptur fyrir eina 20 krónu

Tað var Hans Eli Hansen, sum í 1992 keypti Dragan frá Grímuri Lassen fyri eina 20 krónu og seldi hann aftur til stuðlafelagið Dragan fyri eina 10 krónu

Vilmund Jacobsen

Stotuliga skúlastípið í Klaksvík - Dragin - hevur sína serligu søgu. Í hesari greinini skulu vit ikki fara aftur til ta tíðina, tá skipið var í vinnu og var ein partur av føroyska fiskiskipaflotanum.

Søgan, sum vit skulu siga hesaferð, byrjar í 1992, tá Hans Eli Hansen, sjómansskúlalærari í Klaksvík, keypti Dragan frá Grímuri Lassen fyri eina 20 krónu.

– Sum sjómansskúlalærari, sum undirvísti í sjómanslæru, helt eg tað ikki vera serliga áhugavert bara at sita inni í einari skúlastovu og práta og tekna upp á eina talvu.

Tað sigur Hans Eli Hansen, sum sjálvur hevði tikið dugnaskapsroynd í sigling.

– Ein dagin sigur sonur Grímur Lassen, sum var ein av næmingunum í flokkinum, at pápin nú ætlaði sær at søkkja Dragan. Skipið hevði fingið upphøggingarstuðul og lá næstan søkklaðið við bryggju í Klaksvík.

Hans Eli Hansen sigur, at hann henda dagin í skúlanum bað sonin hjá Grímuri Lassen spyrja, um hann vildi selja Dragan.

Jú, tað var gamaní.

Og Hans Eli Hansen greiðir soleiðis frá:

– Eg hevði eina 20 krónu í lumm-anum, fann mær ein brævbjálva og skrivaði niður eina sølu/ keypsavtalu og legði 20 krónuna í brævbjálvan. Tá drongurin dagin eftir kom aftur við brævbjálvanum, hevði Grímur Lassen skrivað undir.

Stovnaðu stuðlafelag

Hans Eli Hansen sigur, at tá keypið varð komið upp á pláss, fann hann nakrar menn, sum hann hugsaði høvdu áhuga fyri at seta skipið í stand.

– Vit vóru einir 10 mans, sum skipaðu ein grunn, og tá seldi eg Dragan aftur til grunnin fyri eina 10 krónu. Flestu av monnunum vóru fakmenn av ymiskum slag, og eg kann siga, at eingin av okkum misti nakrantíð hugin.

Og Hans Eli Hansen heldur seg eisini vita, hví hugurin ongantíð fór hesi 10 árin tað tók at seta skipið í stand.

– Vit bíløgdu beinanvegin átta træstammar úr Danmark til mastrar og annað, sum vit skulu brúka fyri rigga skipið til seglskip. Hin størsta træstammur var einar 20 metrar long. Tá træstammurnar vóru komnar, og onkur spurdi, hvat vit skuldu brúka tær til, søgdu vit, at hetta vóru

Soleiðis sá skipið út nakað eftir, at teir vóru byrjaðir at seta Dragan í stand í 1993

mastrar og annað til Dragan.

Hans Eli Hansen sigur, at teir funnu fram tekningar til mastrarar, tí hetta var eftir teirra tykki ikki hin lættasta uppgávan.

– Eg kann siga, at vit líka sum byrjaðu við tí torføresta fyrst, og tá mastrar og annað var liðugt, kundu vit ikki tilláta okkum, at skipið ikki eisini bleiv liðugt. Hetta var á ein hátt psykologiska drívmeigin aftan fyri verkið, sigur hann brosandi.

Hans Eli Hansen sigur, at allar stúttir, dekk og lunningur varð gjørt av nýggjum, og tá samanum kom var bara skrokkurin eftir.

– Vit ivaðust eina tíð í dekkinum, men hugsaðu, at tað hevði verið skeivt at innrætta skipið undir dekkinum, um tað kanska fór at leka niður, tá innrættingararbeiðið var liðugt. Tí varð eisini dekkið skift, áðrenn vit byrjaðu at innrætta, leggur hann aftrat.

Náddu á mál

Dragin lá á sjónum øll árin, meðan arbeitt varð upp á skipið, og einaferð um árið var skipið á beding.

– Vit høvdu pressending oman yvir alt skipið, og vit arbeiddu fast

Dragin er eitt sera snøgt skip – og eitt ógvuliga væl frágingið handverk av sjálvbodnum

mánakvöld, mikukvöld og leygardag, tá tað lá fyri. Hetta virkaði sum eitt slag av kvøldskúla. Arbeiðið var sjálvboðið, og allir møttu upp at kalla

hvørja ferð. Vit sóu skjótt, at tað gekk rætta vegin. Menn vóru spentir, og hóast nóg var at fara um, var hugurin góður, og vit náddu á mál.

Í 2003 var tíggu áralanga arbeiðið liðugt, og Dragin lá nú púra klárur við bryggju í Klaksvík við siglingarloyni - og ongari skuld.